

ADATTÁR.

NÉPDALOK ÉS EGYÉB VERSEK GYŰJTEMÉNYE. (1812.)

Első közlemény.

Szirmay Antal (1747—1812), Zemplén vármegye főjegyzője, a tiszán--innyi kerületi tábla praesese, udvari tanácsos és hazánk történetének kiváló kutatója igen kedvelte az irodalmat, sőt maga is verselgetett. Nagy csomó manuscriptuma van a Nemzeti Múzeum gyűjteményében, melyben összeirogatta az ő korában élt néhány költő (Aranka, Faludi stb.) verseit. De a nép költését is igen szerette s nem akarta, hogy ezen költemények, melyeknek pedig kellő tiszteletben akkor még nem volt részük, veszendőbe menjenek. Élete vége felé jegyezgetni is kezdte azokat a dalokat, melyeket zemplénmegyei birtokán, Szinyéren magától a néptől hallott. Ezek a versek, Szirmay saját kezeirása, *Quodlibet*¹ című kötetében találhatók meg. Azért nevezte el így ezt a gyűjteményt, mert ugyanebbe a kötetbe írta bele saját verseit is, meg Kotzebuenak egy vigjátékát, magyar fordításban. Átnéztük többi manuscriptumait is, de alig egy-két olyan versre akadtunk benne, mely a néptől származik.

Már most e verseket, (a mit t. i. belőlük közlésre méltónak gondoltunk) nem közölhattük abban a sorrendben, melyben a *Quodlibet*ben egymásután következnek. Itt ugyanis a versek össze-vissza, minden értelembe sorrend nélkül sorakoznak egymás mellé. Szirmay csak úgy írta le őket, a hogy eszébe jutottak. Ennek tulajdonítandó, hogy annyi köztük a töredék; ezeket mindig az illető csoport végére hagytuk.

Nem mulaszthatjuk el annak a megemléztését sem, hogy Szirmay, bár bizonyára nem sok ember kutatott át abban az időben annyi levéltárat és olvasott el annyi oklevelet Magyarországon, mint ő, gyakran

¹ Pontos címe: *Quodlibet az az Mindenféle idő töltésül öszve írta a Szinyéri magánosságában Szirmai Szirmay Antal, Császári s királyi Apostoli Felség Udvari Tanácsosa, és a Magyar Nemzeti Könyvtárnak ajánlja. 1812-dik Eszli. A M. Nemz. Múzeumban van, jelzése: Quart-Hung. 225.*

többet mond annál, mint a mennyit látott. Műveiben se szeri, se száma azoknak az idézéseknek, melyeknek az idézett helyen nyomára sem akadunk. Szándékos ferdtésre e verseknél természetesen nem is gondolhatunk, a mi kis hiba itt-ott akad benne, az is csak a gyűjtő emlékezetének rovására írható. De a tisztelt olvasó, ha a verseket elolvasta, meg fog győződni arról, hogy ilyen is csak elvétve található köztük.

Négy csoportba osztjuk a közlendő verseket. Az elsőt a magyar insurgensek énekei, indulói stb. alkotják. Ezek közt is két fajta van: az első hat nem a nép költésének terméke, a többi négy ellenben az. A második csoportba a tisztán népies költeményeket soroztuk, a harmadikba azokat, melyekben egy-két sor kétségtelenné teszi, hogy a versben nem a néptől származó elemek is vannak. A második csoport első öt verse ér minden esetre legtöbbet az egész gyűjteményben. A második és harmadik csoport végén van egy csomó négy soros apróság; ezek közt is akad egy-két figyelemre méltó. Végül, a teljesség kedvéért, nem akartuk elhagyni ezt az egynéhány verset, szólást stb. sem, a mit a negyedik csoportba osztottunk; úgyszólván valamennyi helyi jelentőségű, tósgyökeres magyar mondás és talán már ezért is megérdemli, hogy a teljes feledtségtől megmentsük.

Jól tudjuk, hogy e versek közt van néhány, a mely kisebb-nagyobb eltéréssel megtalálható népköltési gyűjteményeinkben, de ezeket mindazáltal nem hagytuk el, egyrészt azért, mert az ilyen versek változatai sincsenek minden érdekesség híján, másrészt azért, mert már ismert versekről sem teljesen jelentéktelen tudnunk azt, hogy 1812-ben Zemplénben ismeretesek voltak-e vagy sem?

Minden vers után zárójel közé oda tettük, hogy Szirmaynál hol olvasható.

A költeményeket megelőzi Szirmay előljáró beszéde a Quodlibethez.

ELŐ-BESZÉD.

Magánosságomba, téli unalmas napokban, nem tudván: hogy mulassam másképp magamat, ezen *mindenfélét* öszve írtam, holl a magam, holl a' mások munkájából, sőt, hogy valóban mindenféle legyen, a' mennyire lehetett, az Insurgensek, a' katonák, a' paraszt legények, és leányok énekeiket is öszve szedtem. Csekélységeknek látszatnak ugyan, de ezekben is láthatni a' Magyar Nemzetnek elevenségét, és az anyjai nyelvünknek minden ki fejezésekre alkalmas voltát; azért az én vélekedésem szerint, ezeknek-is kár lett volna örökös felejtékenységre temettetni.

Első csoport.

1.

A' Magyar Insurgensek Marscha.

Noszsza Marsch! Noszsza Marsch!
 Életetek gyönyörű,
 Valakik szeretitek,
 A' had vér mezejét,
 Fűzegetik homlokotokra
 A' koszorút.
 Sok ezernél nyertesebb
 A' katona,
 Hogy ne lennék hát katona?
 Noszsza Marsch! Noszsza Marsch!
 Életetek gyönyörű!
 Kezd már ki derülni
 Mi Egünk,
 Az erős falakon diadalmat
 Nyert seregünk.
 Noszsza Marsch! hív az öröm,
 Ide Marsch! hív az öröm.
 Ide Marsch! köti fejetekre
 A' koszorút.
 Kérkedik a' maradék veletek,
 Emlegeti érdemetek,
 Izzadott homlokotokon
 Remegő süvegeteket.
 Kócsógotokra lengedez a' szél,
 Csókra vár oda haza a' feleség!
 Gyertek azért a' hartzra velem,
 Én is az érdem pálmát érdemelem.
 Villámjon egyre ezer tüzetek,
 Nem törheti meg semmi nagy lelketeket.
 Ballag a' lovatok déltzegebben,
 Derekatok merőbben
 Illegeti helyeteket
 Nézzeti termeteteket.
 Trombita szóra tánczol az úton
 Bajnokival, enyeleg a' paripa!

(Quodlibet 99. sz.)

V. ö. Erdélyi, Népdalok, III. 240. sz.

2.

A' magyar Insurgensek Marscha.

Kardra Magyar Nemes! a' Francz birtokidat heves haddal sértegeti,
 Nemzeti jussaidat, s a' néhai tettidet e' Nép csak neveti!

Menyj! dühödött seregét hevesen
 Verd meg, adódz néki kétszeresen,
 Sok sebeket nyitogass erein,
 Végy diadalmat erőszakos seregein,
 Ott, hol ezer élet ölö baj repesik, s a' fene hadnak
 Menykövei halált adnak,
 Köss koszorút magadnak.
 Kardod erős markolatya,
 Jussaid óltalmazhattya,
 De minek ez a rút késedelem?
 Vég rómlásaidat képzelem.
 Hát az erősseket gyáva félelem önti el a' Márs vad mezején?
 Reszkett-e' asszonyosan a' férfi vitéz ezen vér gyep tetején?
 Jertek előre Vitéz Magyarok!
 Győzni, vagy élni sem akarok:
 Lőjjetek, öljjetek ellenségeteket,
 Meg koronáz ma az érdem benneteket.
 (Qu. 28. sz.)

3.

Az Insurgensek éneke.

Készülj szép Magyar Nemesség,
 Mert csak benned van reménység.
 Sok Nemzetek tartománya,
 Éles kardodat kívánja.
 Országodért, királyodért,
 Törvényes szabadságodért
 Omlott őseidnek vére,
 Siess te-is védelmére,
 Rajta, rajta! Vitéz Nemzet,
 Midőn egy király-fi vezet,
 Meg mutatván vitézséged,
 Visszá vered ellenséged.
 Visszá hajtván ellenséget,
 Élünk csendes békeséget.
 Visszá térünk kebelébe,
 Édes Hazánknak ölébe.
 (Qu. 30. sz.)

V. ö. Kriza, Vadrózsák 320. sz. 1, 2, 5, 6, 7. vsz. — Erdélyi, III. 243. sz.

4.

1797. Eszt. a' Magyar Insurgensek éneke.

Ell-jött az idő, Bátor férfiak!
 Győzedelmekre szültt Hazafiak!
 Óh! mennyetek Hazátoknak
 Szent védelmére
 Ditsósége, Üdvössége
 Hí segédére!

Nagy atyáitok vitéz fegyverrel,
 Ezer csaták között ki ontott vérrel
 Midőn szerte széjjel járták
 A Nagy világot
 Fel-keresték, meg szerzették
 E' szép országot.
 Szépek erdei, szépek mezei,
 Szépek hegyei, szépek völgyei,
 De ezeket felnyúl múllya
 Szébb szabadsága
 Ezt őrzötte, meg mentette
 Árpádnak ága.
 Örökségteket meg betsüllyétek,
 Észszel, fegyverrel védelmezzétek
 Ugy jöjjetek osztán haza,
 Nagy dicsőséggel,
 Áldás rátok! indullyatok!
 Jó reménységgel!

(Qu. 66. sz.)

5.

A Tisza mellyéki Insurgensek Marscha.

Jön a' Francz nagy lépésekkel,
 Rajta hát Nemes Magyarok,
 Ma Nemzet nékem győznöm kell,
 Kell, kell, mert győzni akarok.
 Bizz az Egekbe! ne légy szomorú,
 Száll fejünkre ma bér¹ koszorú
 Csókra várnak oda haza,
 Áldomásra vár a' Haza,
 Isten hozzád Bodrog, Tisza!
 Marsch Pajtás a' Rába felé,
 A kevély kakast verd vissza,
 Melly taréjját fell emelé,
 Rontni akar szűzet, asszonyokat,
 Mencsd meg ezen Magyar Angyalokat,
 Csókra várnak oda haza,
 Áldomásra vár a' Haza.
 Hiv bennünket Ferencz király,
 Nyergelljünk tehát lovakat,
 Zemplén, Ungvár, Bereg fel-állj,
 Verd be a' Győri falakat
 Jósefed im néked int idején,
 Már maga kinnt van a' vér mezején:
 Csókra várnak oda haza,
 Áldomásra vár a' Haza.

¹ Iráshiba *babérkoszorú* helyett.

Csákós Vitéz rajta görbe
 Kardra vessed a' kezedet.
 Melly Győr alatt sir gödörbe
 Taszigálljon sok ezeret,
 Francia lássa: hogy Ethe, Lehel,
 Még unokád tüdejébe lehel:
 Csókra várnak oda haza
 Áldomásra vár a' Haza.

(Qu. 29. sz.)

6.

Kardra teremtetett a'
 Magyar, az Eszem atta!
 Haragját már sok izben
 ki-is mutatta.
 Ha azt a' szép Nemzeti
 bajusszát néki pedri,
 Haragját ellensége
 meg emlegeti.
 Pedig olly tüzes szerető
 Nincs e' világon, mint ő,
 Nincs barát, ki úgy szívellye baráttyát,
 De ha fel boszszontatik
 Általa a' világ-is fell fordítatik.

(Qu. 100. sz.)

7.

Magyar insurgensek éneke.

Most vig már az életem,
 Mert van Magyar sűvegem
 Kótsag tallú mellette,
 Mellyet szeretőm tette.
 Világos kék nadrágom,
 Olyan színű dolmányom,
 Bajuszom sodoritom
 többet el se hajjitom
 Ha fel kötöm kardomat,
 Ki varrott tarsolyomat,
 Eb-ugatta Frantzia
 Várj beste-kurafia,
 Öszve fűzöm a gombját,
 Ugy vágom le a' nyakát.

(Qu. 81. sz.)

8.

A gyalog katonák éneke.

Az Isten verje meg,
 János bátsi nyakát,
 Mért vágta ell szegény
 Borjúnak a' lábát?
 Már most szegény borjú
 Nem tud lábán járni,
 Szegény bokkantsosnak
 hátan kell hordozni.

(Qu. 39. sz.)

V. ö. Erdélyi, I. 366. sz. 6., 7. vsz. — Kriza Vadrózsák, 425. sz.

9.

Nem kell nékem Cserepár¹
 Mert az mindég retiráll,
 Gyere hozzám szép Huszszár
 Ki soha nem retiráll,
 Gyere Magyar Bokkantsos,
 Mingyárt meg csókollak most!

(Qu. 45. sz.)

10.

Vólt Insurgensek dala.

Meg békéltt a' Frantzia,
 Nem kell Nemes katona,
 Uttzú borjú tarisnya
 Komáromig meg vissza!

(Qu. 40. sz.)

Második csoport.

1.

Hegyallyai ének.

Hol lakik kend hugom asszony?
 Keresztúrba.
 Ki lyánya kezd Hugom asszony
 Keresztúrba?
 A Bírójé vagyok én,
 Sárga csizmát hordok én
 Keresztúrba,

¹ 1787. Eszt. Török háborúban a' Törökök a' Német gyalog katonákat *Csere-párinak* nevezték azért: hogy midőn a' Török katona rabokat fel-cserélnek az ell fogatott Császári katonákért, tehát egy Magyar katonát cseréltek egy Török katonájért; de midőn a' Német gyalog katonák vissza cseréltettek, akkor két Német gyalog katonát adtak egy Török katonájért, mivel tehát *párossan cserélték* őket, *Csere-párinak* nevezték. *Szirmay Antal jegyzése.*

Hol lakik kend húgom asszony?

Keresztúrba,

Ki lyánya kend Húgom asszony

Keresztúrba?

Talán nem esmér kend,

hiszen velem hált kend

Keresztúrba.

(Qu. 87. sz.)

2.

Ell jött hozzám, nagyot lépett,

Sarkantyúja nagyot pengett,

Gazdasszonyom meg hallotta,

A' gazdáját fell hajtotta,

Kellj fell, kellj fell te jó gazda,

Valaki jár a' házadba,

Még a' Gazda gyertyát gyújtott

Addig a' legény ki ugrott,

Meg szorítá jobb kezemet

Adjon Isten jobb szerelmet!

Jól meg nézd a' személyemet,

Mert többé nem láttz engemet!

(Qu. 104. sz.)

V. ö. Erdélyi, I. 396. sz. 2., 3., 4. sz.

3.

Betyár ének.

Egyszer voltam én Csáton

Az az: Csáti vásáron,

Ott hallottam ilyen szót,

Nyisd meg Rózsám az ajtót.

Édes Trézsím gyere ki,

hoss egy ittze jó bort ki,

Adj egy csókot, én még mást,

Ugy meg nem csaljuk egymást.

(Qu. 17. sz.)

A 4 első sort v. ö. Gyulai-Arany II. 80. 1. 25. szám 2 versszakával. A két utolsó sor más szerkezetű dalban ma is hallható.

4.

Drága kincsem galambocskám,

Csikó bőros kulatsockám,

Érted halok, érted élek,

Száz leányért nem cseréllek.

Házastársom ha azzá válna,

Borral mindég tele álna,

Az ő bőre úgy-is Csikó
Bele férne őt, hat akó!

(Qu. 94. sz.)

Csokonai, Szerelemdal 1., 4. vsz.

5.

Hiszen Te Jósikám,
Nagy Bolond vagy,
Minek hálsz a' szalmán?
Van vetett ágy,
A Te ágyad kemény,
Az enyém lágy,
Félek-is én magam,
Jaj! ell ne hágy!

(Qu. 56. sz.)

6.

Vérem! Vérem! komám asszony!
Majd egy tál lisztecskét adok,
Vallyon, vallyon szép fejér é?
Bizony, bizony szép fejér az,
sűrű szitán szitálták
Szitán, szitán szitálták:
sűrű szitán szitálták.
Vérem! vérem! komám asszony!
Majd egy tál lencsét-is adok,
Vallyon, vallyon, jó fővő é?
Bizony, bizony jó fővő az,
Mihént rotytan mingyárt meg fő,
Rottyán, rotytan, mingyárt meg fő.
Mihént rotytan, mingyárt meg fő.
Vérem, Vérem! komám asszony!
Majd egy pogácsát-is adok.
Vallyon, vallyon jó vajas é?
Bizony, bizony jó vajas az
Három ittze vaj van benne,
Vaj, vaj, vaj, vaj, vaj van benne.
Három ittze vaj van benne.
Vérem, vérem! komám asszony!
Majd egy tojás-kát-is adok,
Vallyon, vallyon nem záp é az?
Bizony, bizony fris, nem záp az,
Hármas s...en tojták, tojták,
S...en, s...en tojták, tojták,
Hármas s...en tojták, tojták.
Vérem, vérem! komám asszony!
Majdegy tyúkocskát-is adok,

Vallyon, vallyon jó tojó é?

Bizony, bizony jó tojó az,
Mihént krárog, mindjárt tojik,
Krárog, krárog, mindjárt tojik,
Mihént krárog, mingyárt tojik.

Vérem, vérem! komám asszony!

Majd egy paripát-is adok,

Vallyon, vallyon jó ugró é?

Bizony, bizony jó ugró az,
Mennyit ugrik, annyit f.....
Ugrik, ugrik, f....., f.....,
Mihént ugrik, mingyárt f.....

(Qu. 23. sz.)

Ponyvára készült nyomtatványban, nyolcz más darabbal együtt 4 rövidebbre vont versszaka (1., 2., 3. itteni s boradásról szól a 4-dik) ily cím alatt jelent meg 1790—2 körül: *Nro I. Ne-Ne-Ne-Ne, NE-NE-NE vagy Din-nom-Dámmok.*

7.

Szerelmes barátom,
Vagyon kedved látom,
Ugorjunk a' tánczban,
A komám házában,
Sarkantyús csizmában.
Ugorj eggyet Pajtás,
Ugrik utánnad más,
Peng a' sarkantyúja,
Lóg a' mente újja,
Hajja, hejje, hújja!

(Qu. 72. sz.)

8.

Az én Rózsám jó kedvébűl, haj, haj, haj!
Almát adott a' zsebjebűl, haj, haj, haj!
Keszkenőjét nállam hagyta, haj, haj, haj!
Hogy ki mossam Vasárnapra, haj, haj, haj!
Én utánnam híjjába jársz, haj, haj, haj!
híjjába taposod a sárt, haj, haj, haj!
Mert én bizony kitsiny vagyok, haj, haj, haj!
Nem te hozzád való vagyok, haj, haj, haj!

(Qu. 78. sz.)

V. ö. Gyulai-Arany II. 80. 1.

9.

A kassai szabó lyánya,
Szüntelen aztat kívánnya:
Czérna légyen tú fokába,
Bé kell dugni a lyukába.

A' Gyertya-mártóné lyánya
 Szüntelen azt kiabálja :
 Van gyertya mártó edényem,
 Nincs gyertya mártó legényem !
 A' Patikáros leánya,
 Törvény szerint azt kívánnya :
 Hogy szüntelen egy folytába,
 Törő legyen Mozsárjába.
 A' Mészáros lyánya kövér,
 Meg sűrűdött benne a' vér,
 Válogathatt húst javába,
 Csak far-tő kell a' markába.

(Qu. 96. sz.)

10.

Csak azért szeretem a' Magyar Menyetskét,
 Hogy meg tudja főzni a' borsos levetskét.
 Csak azért szeretek az al-földön lakni,
 hogy nem magos a' lyány, ell érem csókolni,
 Csak azért szeretem a kassai szabót,
 hogy meg tudja varrni a magyar nadrágot.

(Qu. 88. sz.)

V. ö. Nyőr VII. 192. 1.

11.

A' minap egy szép lyánka belém szeretett,
 Meg-is ölelt, meg-is csókolt, haza vezetett,
 Az ágya-is meg vetve vólt,
 Kár, hogy az anya otthon vólt !
 Jaj! ha az anya otthon nem lett vólna,
 Ki világos, ki virattig mulattunk vólna.
 De az anya otthon vólt
 Kevés vólt, Be nagy kár vólt!

(Qu. 33. sz.)

12.

A' Barátok, a' Barátok
 Fa cipőben járnak,
 Azok élük világokat,
 A kik együtt hálnak,
 De én szegény, de én szegény
 Csak egyedül hálók,
 Elől hátul kaparázok,
 Semmit sem találok.

(Qu. 47. sz.)

V. ö. Erdélyi, III. 191. sz.

13.

Betyár ének.

Kortsmárosné hallya kend,
 Hej! be fene asszony kend,
 Hogy nincs kennek gyertyája,
 Hogy világítna nálla.
 Hej! de soká nyitod ki
 Majd meg fagyok ide ki
 Szűr nincs rajtam, se bunda
 Csak egy kis szürke guba.

(Qu. 16. sz.)

5—8 sorát v. ö. Gyulai-Arany II. 80. 1. 25 szám 3. vszakban.

14.

Sárga Csizmás Miska sárba jár,
 Panni Patakon túl reá vár,
 Ne várd Panni Miskát, nagy a sár,
 Sárga Csizma sárba nagyon kár!
 Ha a' vizen ált'is mehetne,
 A' sáron ált' még sem jöhetne,
 Ne várd Panni Miskát, nagy a' sár,
 Sárga csizma sárba nagyon kár!

(Qu. 74. sz.)

V. ö. Thaly, Vit. én. I. 332. 1. Kriza, Vadr. 265. sz. — Gyulai-Arany II. 31. sz.

15.

Úgy meg vertem a' Birót,
 Talán ugyan meg-is hóltt,
 Isten uttse! nagy kár vólt,
 Ha ez a' Biró meg hóltt,
 Talán ugyan Bátyám vólt,
 Mert néki-is olyan vólt.

(Qu. 34. sz.)

V. ö. Kriza, Vadr. 305. sz. — Gyulai-Arany III. 220. 1.

16.

Majd meg lásd, majd meg lásd,
 Ha meg fogom a' szoknyát,
 Ha meg fogom a' szoknyádot,
 Meg csókolom két orczádot,
 Majd meg lásd, majd meg lásd!

(Qu. 73. sz.)

V. ö. Erdélyi, II. 366. sz.

17.

Estve van már a' falúba,
Készül a' lyány a' fonóba,
Barna legény az ablakra,
Oda fagyott az ajaka,

V. ö. Gyulai-Arany II. 247. l. (Qu. 75. sz.)

18.

Töri Kati a' lencsét,
Várja a' jó szerencsét,
Mikor viszik a' padra,
Recseg a' nád alatta.

(Qu. 27. sz.)

19.

Ell vettem én a' Nagy lyányt,
Mit csinálok véle?
Jésus, József, Szüz Mária!
Szabadics meg tőle!

(Qu. 51. sz.)

V. ö. Kriza, Vadr. 304. sz. — Erdélyi, III. 203. 316. sz.

20.

A' vén Dadérúl.

Az én uram vén,
Mint a' f...s gém,
Isten engem úgy segéllyen!
Nem szeretem én.

(Antonii Szirmay Poemata, elegiae, epigrammata, versus tam latini quam ungarici etc. 73. l.)

Közli: KÖNIG GYÖRGY.

ADATOK AMADE LÁSZLÓ ÉLETÉHEZ.

Első közlemény.

A mi Amade Lászlóról eddig ismeretes volt, azt összeszedi, megrostálja és bemutatja Négyesy László derék könyve (Várkonyi báró Amade László versei. Összegyűjtötte, bevezette és jegyzetekkel kísérte Négyesy László. Olcsó Könyvtár. 309. sz.). Szűkszavú életírása, kritikai méltatása, összes ismert verseinek pontos és hű kiadása mind együtt van. Irodalomtörténeti körökben azonban ismert dolog volt, hogy Vég hely Dezső veszprémi alispán birtokában egy jelentékeny gyűjtemény van az Amade család irataiból. Vég hely ígérgette is, hogy közlésezi e gyűjtemény ama részét, mely világot vet Amade László életére, de ígérete beváltásában meggátolta a halál. Rengeteg oklevél-gyűjteménye 1899. tavaszán a M. Nemz. Múzeum birtokába jutott.